

[Arne Larsen.]

særlig velvillig behandling her i dag. Man hørte faktisk enslydende bemærkninger såvel fra minister som ordførere om dette lovforslag: det var ikke alvorligt nok, det var utidigt, det var upassende, det var et parade-forslag, og hvad der ellers blev sagt fra forskellig side som karakteristisk af dette forslag. Jeg synes, det er ganske fejlagtigt at betegne det således.

Det er fuldstændig rigtigt, som ministeren og hr. Risgaard Knudsen var inde på, at socialdemokratiet den 12. marts 1970 — 1970, det er altså snart 3 år siden — fremsatte et forslag til beslutning, som bogstavelig talt kørte på de samme spørgsmål, som vort lovforslag nu kører på. Der er altså i meget høj grad overensstemmelse mellem SF og socialdemokratiet vedrørende en række af disse synspunkter. Så skulle man jo synes, at det vel ikke var så vanskeligt at finde frem til en endelig løsning af disse spørgsmål. Jeg ved ikke, om hr. Risgaard Knudsen eller ministeren forestiller sig, at det beslutningsforslag, som de i sin tid fremsatte, vil kunne gennemføres i fuld enighed mellem arbejdsmarkedets parter. Det kunne godt ske, at det ikke kunne lade sig gøre, og hvis det ikke kan lade sig gøre, må jeg betragte det som i lige så høj grad et paradeforslag som det, socialistisk folkeparti stiller. Jeg kan ikke se, at der er nogen større forskel.

Man taler om det sene tidspunkt den 13. december. Jeg skal indrømme, at det var efter overvejelser på en faglig konference i vort parti i slutningen af november måned, at vi fremskyndede denne sag ud fra den simple opfattelse, at vi ikke ville være med til, at en overenskomstsituation igen skulle klares på basis af den eksisterende lov om mægling i arbejdsstridigheder.

Det er selvfølgelig rigtigt, som hr. Simonsen fremhæver, at da vi havde revisionen sidste gang, i efteråret 1971, var der tilslutning fra hovedorganisationerne, men det er vel ikke ensbetydende med, at der også er tilslutning fra medlemsmassernes side. Det er trods alt 900.000 medlemmer LO har, og jeg tror nok, at LO i mange tilfælde ikke så meget taler på medlemmernes vegne. Man kan observere af og til, at der er en nok så stor kløft mellem LOs topledelses meninger

og dem, som de almindelige jævne arbejdere har rundt omkring.

Lige siden den eksisterende mæglingslov blev gennemført i 1934 ved hjælp af en minister, der hed Steincke, har den været en kilde til modstand, og man har ønsket den forandret, og det er præcis i de spørgsmål, vi har rejst, nemlig afstemningsreglerne og sammenkædningsreglerne. Man kan se på forbundenes beslutninger år efter år, kongres efter kongres, at spørgsmålet om sammenkædnings- og afstemningsreglerne er blevet rejst. Det er meget, meget små fremskridt, vi har fået i de forløbne år på disse områder, og den sidste omformning af afstemningsreglerne var ærlig talt ikke særlig demokratisk. Man snakker så meget om demokrati, demokrati på arbejdspladserne og på arbejdsmarkedet. Om lidt skal vi behandle et konservativt forslag om demokrati på arbejdspladsen, men det er ikke meget i overensstemmelse med det, hr. Simonsen stod heroppe og sagde. Hvis de konservative havde en virkelig ærlig vilje til at lave demokrati på arbejdsmarkedet, havde de fulgt socialistisk folkepartis forslag.

Så siger man, at der ikke er tid nok. Man skulle da mene, at 2 måneders behandling i et folketingsudvalg skulle være tilstrækkeligt, og selv en måneds udvalgsarbejde skulle være tilstrækkeligt til at klare dette problem. Forligsmanden er dårlig nok trådt ind i billedet endnu; vi ved ikke, hvornår mæglingsforslag eventuelt kan fremsættes, og hvornår de engang når frem til afstemning. Jeg mener derfor, at der var tilpas tid til at klare problemet, så vi i alle tilfælde fik sammenkædnings- og afstemningsreglerne demokratiseret, inden det næste mæglingsforslag skal ud til afstemning.

Der er på ministerens foranledning blevet nedsat et udvalg, som består af embedsmænd og repræsentanter fra LO og Arbejdsgiverforeningen. Jeg synes, det havde været på sin plads, om dette udvalg havde haft sit arbejde klart, således at man allerede i efteråret havde afleveret et forslag til ministeren om en ny udformning af lov om mægling i arbejdsstridigheder. Ministeren selv har vel også en lille smule forpligtelse til at fremskynde arbejdet i diverse udvalg; han kunne vel også have skubbet lidt på.

Jeg synes, at der er mangt og meget, som